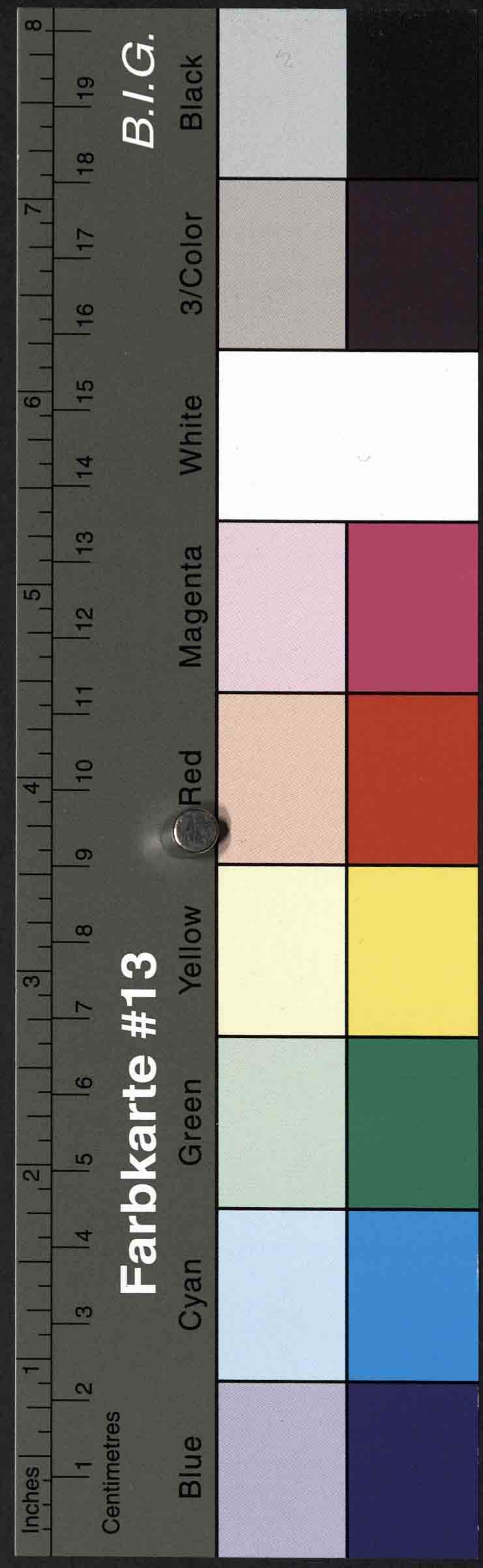
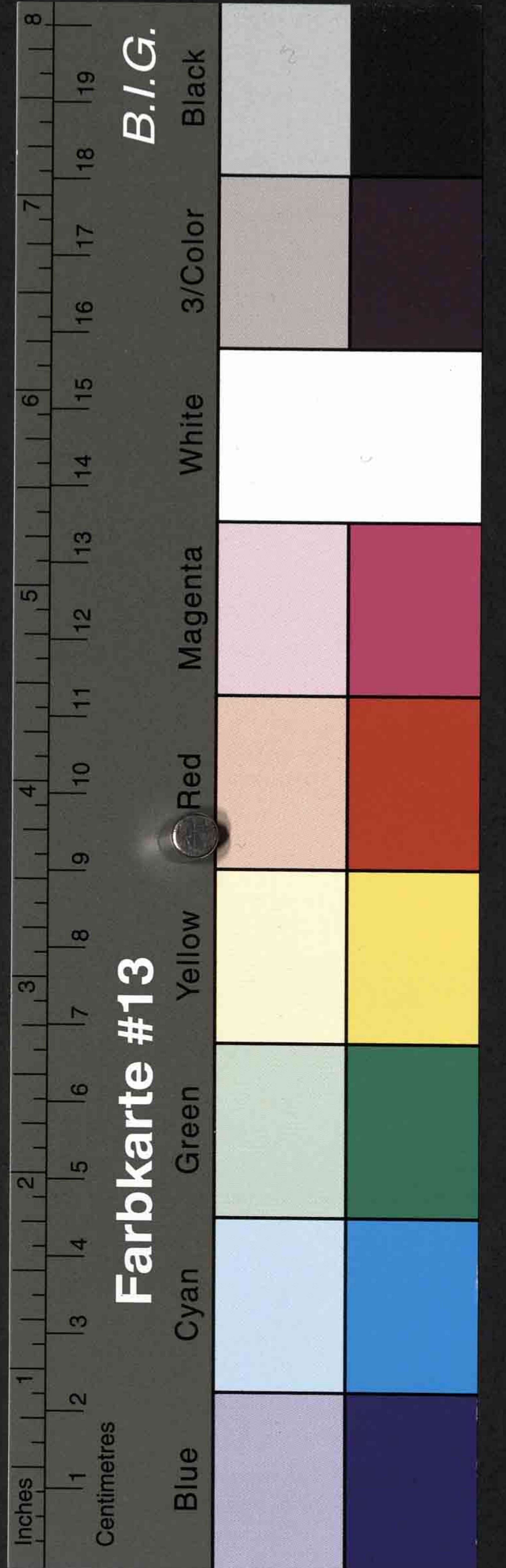

Salut mi Vadiane, quom am adeo doctum et virum sciverim, ut nimirum
inter Helveticos cedas doctissimū, cū me tam fideliter institueris,
fidelissimū preceptorē, cum nō sis minus integer integerrimum,
dubebam appellare, Sed quā tam frātē ad discissurū scriptoris nō potui
te alio exordio compellere, atq; utinā (miseris nō natis Dysq; poeticis
omnibus Duo quom Opt. Max. Aspirantibus) eo doctrinā prout hor
ut tibi philosophus (quod te percipere aus) esse queam, hoc est
frātē tecum vivere teq; fratrem appellare licet. Verum tamen
(ad omnes Ep̄tē tuę partes quando non citius potuerim) respondebo
nō spero me mēosq; oēs nepotēs, quod tu nō dubitas, doctrina unq;
equaturus, Cum hoc dicit amore illo tuo constantissimo permotus,
preceptorē agis egregie, qui cupias discipulū tuū te longo intervallo
precedere, quem mille millib; paratissimis posc te cū reliquis, et
tum relinques. Quōd ad Eloquentiam et illam promptā narrationis
copiā, tua namq; hęc verba repetō, pertinet me sępe a te monitū
esse profiteris, Ego certe quid monueris amantissime preceptor,
adeo nō memoria teneo, ut te etiam nō erubescam observare qđ dicta
nō semel adhuc semel repetas et ad me prolixa ep̄stola scribas
quid deploratissimi ingenij hominioni, ut promptę narrationis
copiam, ut Eloquentiam aliquid, utrumq; conuerram, faciendū
sūt. Mallos preceptor unice charissimus, primū olim me in patria
fore qđ ut a primo secundus et aliquo minor haberi deberem,
storum atq; iterum me amas hoc est tūm et Monosyllabū tibi seruu/
lum esse compellis, Vellem itaq; ut ego quoq; inter claros olim viros
haberi mererē, nō ut famam aliqđ diu de me vel ducenta duratu/
rum excitarem, sed quo cū Vadiano, simplicius, nec simplicius, sed
coniūctus, qui iuxa coniūctus queam, aliquantulū, similis, nō similis
nisi eiusdem muse similitudine effectus, vivere possim.
Sed quid, qđ illustrium ortū rationem quat gravitate oīs eloquentia
nitatur, habendam esse aus, Quę sint illustres artes, si me amas,
amas autē qđ qui maxime iterum longa sibiade prosequerit.
Clariorum virum optimū notū tuo salutari, et quicquid posses
de te pollicitus sum. Rem quam tibi in itinere reuelari adeo
celandam duxisti et si honestissimā ut versiculos quibus tam
paulo apertius lris meis crediderim, protin; exaderis et discipseris,

Horpocratem nempe et Aegeroniam quandam et tititurnū Pythagorū
 hoc est uterque preceptorem uix dixerim quam fidū erēs. Ut ad te frā
 quānter scribam p̄ impetras, scribam ego ad te ~~plur~~ sepius q̄ iussuris
 frequentissime. Budeo et Glartano me commendas tē, nō q̄ iudicia
 rēs necesse esse, sed magis ut amorem in me tuū constantissimum
 esse cognoscerēs. Atqui hic paruus quin potius nullus labor tibi erit ~~ut~~
 amore radiari in me constantissimū esse persuadēas, cognoui certe
 eum ipsum tuū in me amorem, sed nō simul cognoui constantissimo
 constantiore et ardēte ardētiorem esse, Ne meū michi somnium
 ut aiunt quēso narres. Corpore etiam rōnem me habere nō habes
 ne grauitē periclitē si leuū febricula sorriperer, iā Medicū referes
 atq; utinā quibus tu consulis nō proletarius medicus si sint egroti rēronua
 lētant, si utro sani ut frant egroti. Sororis ducendę conditōne relictā
 esse gaudebas. Canisus et ego finissem sed serio etiā triumphassem
 si tantus uir sororū referre uoluisset, potius certe si uoluisset.
 Pari laqueo sed nō amoris tuū hoc est uerbu detineris, detineris
 oro at foeliciter at non diu ut si bellam, diuitem, honestam, frangi
 sponsam duras ut nuptias celebres et lectos hymēntos ut ex conungi
 quicunq; coniūx futura est, liberos tollas te dignos qui te olim si nō
 oibus aliquot tñ modis expriment, referant, aut demiq; absoluant om
 niter. Crebeloty futurus sis, etiā nō Crebelij gener, Sororiusue
 futurus in hoc te omniq; tuū retreas, Et uis nō esse nō nostri nomi
 nis Crebeloni quasi magni nominis ornitus, Amicū agēs agēsq;
 cum diris fatis uolantibus, Centurum, aut sororū nō liceat. Animum
 tibi cui iam dudum debui oīa, debito qm̄ promiseris te suppellectilem
 meam librariam uerū relictam, cū tua ad itelutios usq; misurum
 siq; ingentibus beneficis me onerando frūam ut aus in me uoluntatem
 expondis, et si maior paternam. Post hec nullatissime preptor an me
 nō belle hortatus es, an me nō uerū fidelissime docēs? tū me uirtuti
 et bonis studijs docere a patria absim adeo inuēbere iubēs, ut si tū dulces
 parentes reuiscam sim et bonis moribus et hīs uocatus, ne si hōmīnū
 illud factum est, et manifeste diu, uerū q; redisse in me uere ab aliquo
 torqueri possit. Obsequar per fontem Lapidum, nō ut unq; in me diligentia
 detrit, Modio Ingonium et Musa quāt apertas esse lannas adagio diuinit
 suppli et infella hominū non de futura sint. Adeo nō male ut patre
 ne consulis ut meam an poter tam bene consulim in rebus tēgerit.

735a
 Primum Cracouia, deinde utro illa tua Vienna Carolus si doctus uiros
 spectes, multo illustriorem petes, dii rogo tuos interim inuoluntēs
 et sponsam inuoluntem seruent te quoq; illosum et inuoluntem
 patrię tuę nō inuideant atq; foeliciter reddant. Cracouia et
 Vienna harmonij hanc illa Sarmatij ciuitate sine metropolim
 illam uises propter frēs et affines, hanc propter doctos uiros et opti
 mos tuos libros uel bibliothecam tenuisset, interim misq; nūc q̄
 a te Conradus tuus abierit, hoc quoq; dū polliceris et omnes
 meos uerū salutaturum quib; nō polliceris et nimirū nihil rō
 feris. Sororibus misericordia misurū spondebas, misisti nimirum
 et donasti, ut nemine in eō; mei nominis, multis beneficijs
 oneres, et honores, atq; adeo te geras ut plani ignoram quē post
 Deum Opt. Max, post pietatissimos parentes, te tuisq; magis amare,
 obseruare demiq; debeā, nō enim certe. Poeticę tuę, nō frigidē iam,
 dandę lacrum exemplar in Tuguri strammū aureas illas tuas
 bras expedire, ea conditōne misisti, ut cum perlegissem son
 per strinxissem patius qui abiturus erā citius, aut Nicomē uiro
 plani docto integroq; Lutetiaq; sui cloro lūmīni dono daret, aut
 ipse retinerem. Retinui atq; adeo retinui ex snā etiā
 Nicomij ut Glartano et Budeo Luteciā nactus, ad dērimē
 tuę magnū abunde in illustrato Pomponio inela testimoniū,
 obijcerem. Episcopi tuę q̄ nō cū Croci diuitijs comūtarē
 nūsum est. Conditōnis meę rationem audis. Glartano comoror
 eiusq; sum ut Cœpulo et Auditor. Et in seratu quē mori Romano
 instituit, Sapro secundus sum et Leopoldus Crebelius Tertius Cato
 hoc est Conseruatus est. Dedit mirū est q̄ hilaribus uultu
 eū gesseris ut riontem excepit, q̄q; te quoq; amut obseruare
 quē prius odiebat desperabat, q̄q; pro te contendat palma deditimē
 tibi dando, Hec certe pugna pugnatō a Leopoldo ut credā uerū
 mutato animū quoq; mutatum esse. Quid nomine meo te facere
 uelim q̄ satis gerratum sit, accipe. Clinamo meo ad uerū reuēsus
 conditōnem meam et retegās ducasq; satis honestā esse, et ip̄
 quas ad eū misisti dedi bras oīdet, deinde si quid pecunie
 a Eugstort Cęseri Acragi mihi datum est, Clinamo comūtarē
 ut ip̄ in suū usum, accommodabo certe, si uelit uertat. Et si ad me
 olim uerū forsitan nō repositā. Et si ad me scripturus es

116

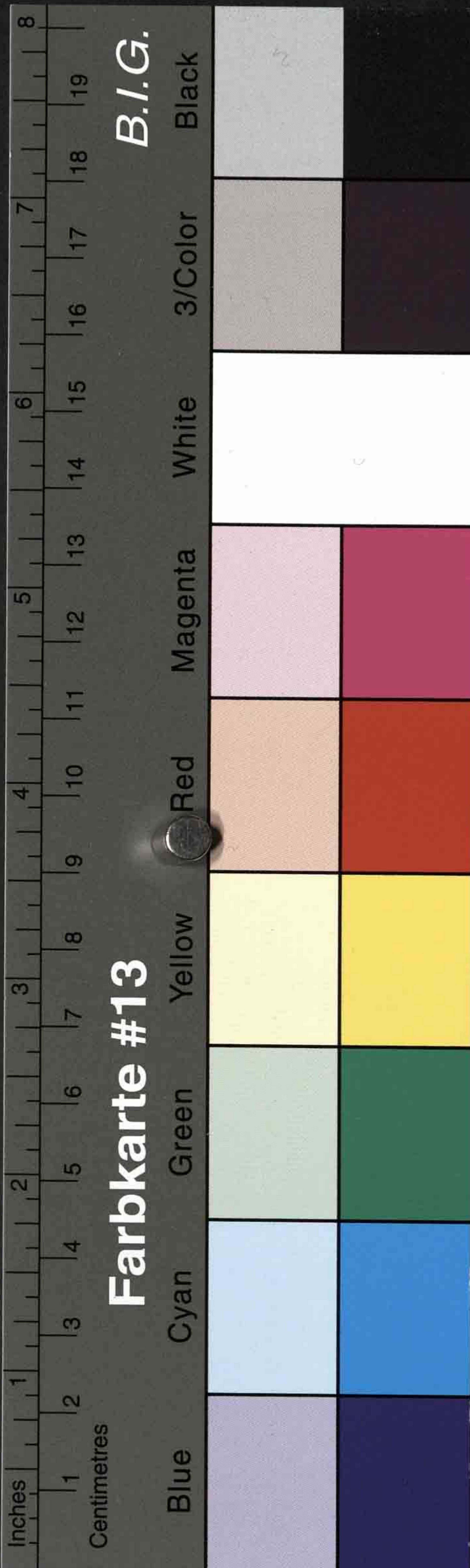
hanc Episto. meam Cluano exscribendam tradit, nolim enim tuo haberi
re quod ad tua epist. rescripserim, hoc enim Archetypum ad te missum
est. Clarcomi Helvetus Budoi aut Gallus doctoris qui de te optime
sentiant has accepit. Dialogum de Julio S. Pon. Maximo ab Erasmo
ut putant conscriptum, nihil noui prater quod hoc Lutetiae erat, nisi.
Cluano ut huius et Dialogus quae dono videlantur. Si Georgius Hedinger
ad te ut meritis non pigritat me dicas applausisse munus, tua optem
curari uolens expetit. Scribe ad me quoties poteris et quid moueris
certiorem si ad me breui epistola reddat. Parentes tuos nomine meo, Cuius
qui me ut Umbra Corpus hoc est te sequentem honorarunt, praesertim
presbyteros, Sorores tuas Fratres Andream et alium fratrem meum salutato
Lutetiae ex studio meo Septimo Kalendas Nouembris Anno a partu
vingente M D XVIII

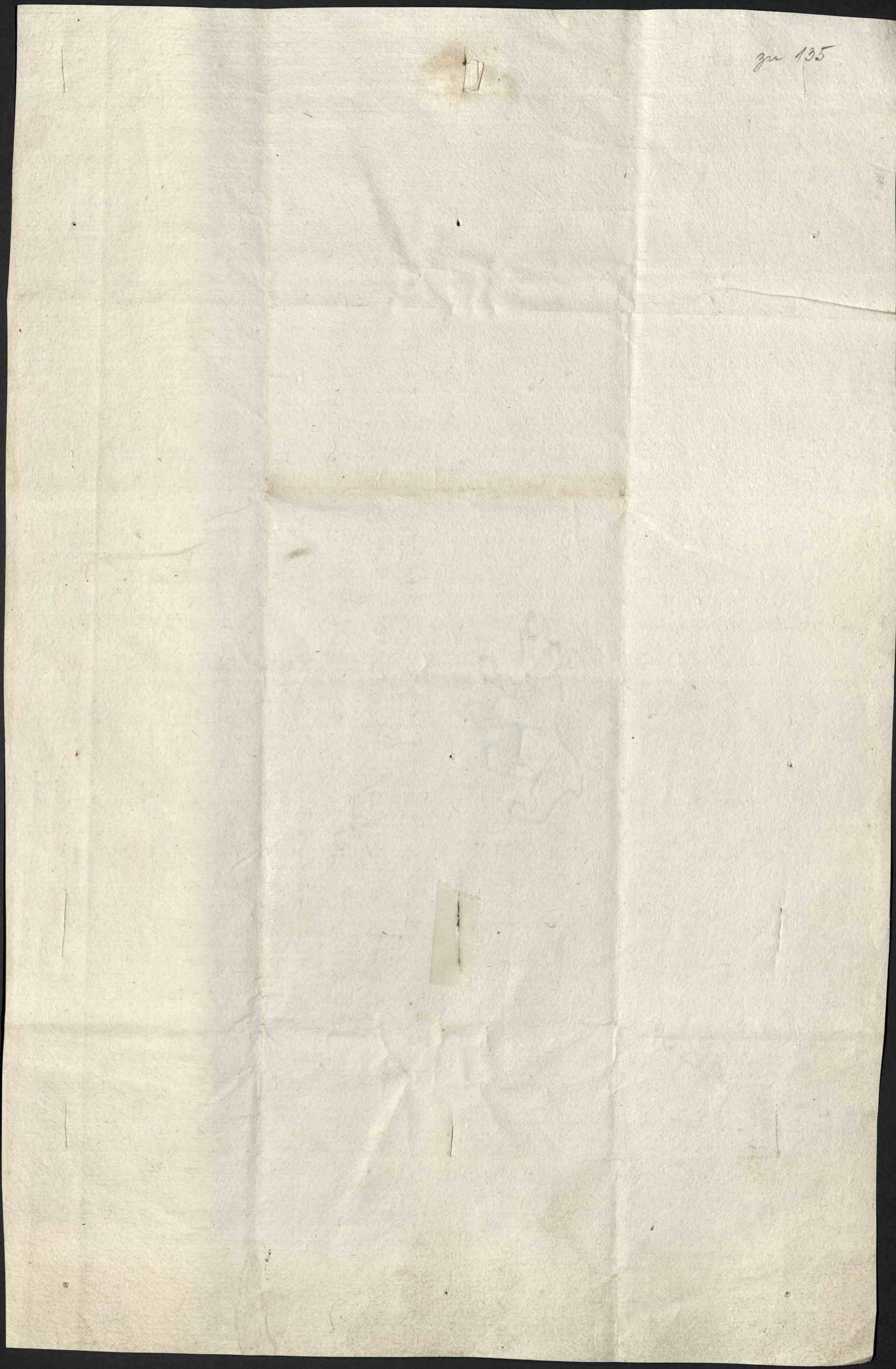
Conradus Crebelius Tigurinus Helvetus, a pedibus Vadiani

Vico undecimque humanis
docto et integro foedissimo
Vadiano Poeta a Cesare co/
ronato, oratori et medico in,
suis praesceptoris suo exoptu/
latisfimo et omnino incom/
parabili

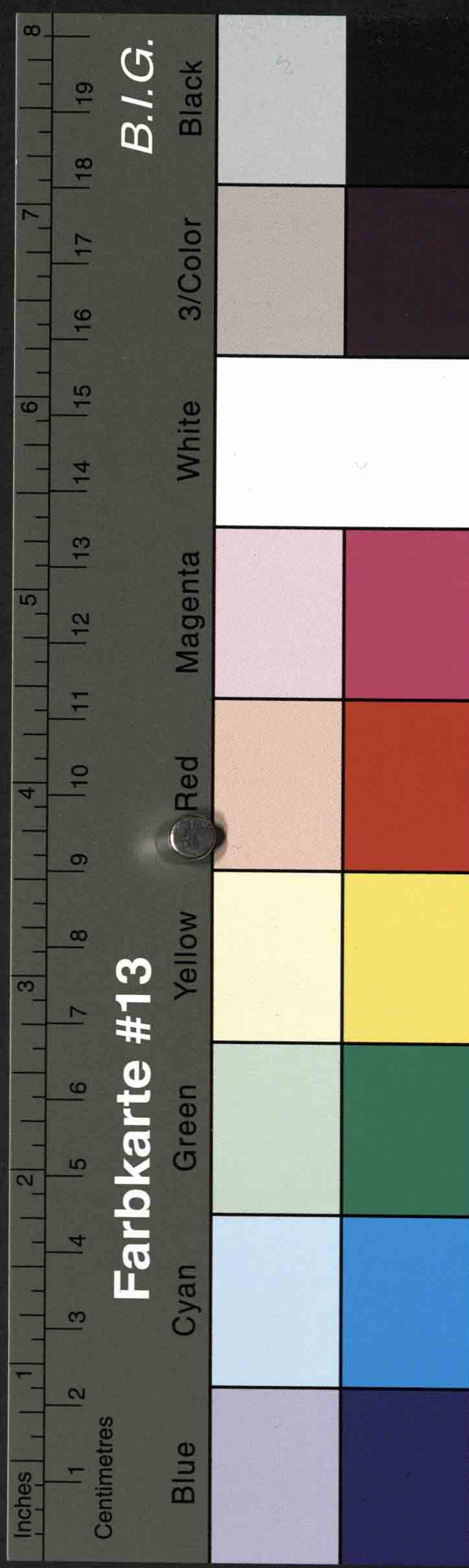
Ani

Watt

gr 135

me
Vno doctissimo et integerrimo,
medico et poetæ Lauræ
ato Joachimo Vadiano præ
ceptoris meo longè honorisfi-

